

vedet ikke indgår i hr. Helveg Petersens betragtning.

(Kort bemærkning).

Niels Helveg Petersen (RV):

Det er jo ikke sådan at få det hele med i en kort bemærkning. Jeg er da helt på det rene med, at forholdet mellem f.eks. Indien og Kina, Pakistan og Indien udgør nogle af de potentielt store trusler mod en fredelig udvikling.

Det viser også bedre end noget andet, at missilskjoldforsvar eller ikke jo ikke er det eneste internationale problem, vi skal interessere os for. Der er i allerhøjeste grad brug for politisk vilje til at søge at løse de uløste problemer i forholdet mellem Indien og Kina. Der er masser af muligheder for at gøre det ved fredelige forhandlinger, uden at dette fører til en oprustning.

Så det eneste, jeg har sagt om dette, men det er selvfølgelig en lille side af hele missilskjolddiskussionen, er, at isoleret set tror jeg ikke, at de 2 pct. af det amerikanske militærbudget, man bruger lige netop på missilforsvar, er det, der udløser en kinesisk beslutning om at bruge flere penge.

Formanden:

Hr. Jann Sjursen som ordfører.

Jann Sjursen (KRF):

Der er meget, der kan true fred og stabilitet i denne verden, og vi har alle en forpligtelse til også som nationer at imødegå disse trusler.

Jeg tror sådan set ikke, det først og fremmest er de militære trusler i denne verden, der er de største i forhold til at sikre fred og stabilitet; nød og elendighed er en væsentlig grobund for konflikter verden over. Jeg synes måske, det er på sin plads i en debat om missilskjold eller ikke – og ikke mindst i lyset af de milliarder af kroner, som amerikanerne er villige til at bruge på det projekt – at fremhæve, at ville man bruge lige så mange penge på at afhjælpe nød og elendighed og forebygge konflikter rundt omkring i verden i form af bistand, ja, så var dette måske i langt højere grad en mere farbar vej til at sikre fred og stabilitet på verdensplan.

Vi har i Folketinget haft flere debatter om såvel NMD som MD, som missilskjoldprojektet jo nu er blevet til. Kristeligt Folkeparti har ved disse debatter klart givet udtryk for betænkeligheder ved de amerikanske missilforsvarsprojekter i de forskellige udgaver, vi har set dem i, om end vi selvfølgelig klart deler de bekymringer, som

også USA kan have i forhold til nye trusler, som vi ser dem i dag.

De betænkeligheder, som vi har givet udtryk for i forhold til missilskjoldet, har været, at vi for det første er bekymrede for, at det kunne igangsætte et nyt rustningskapløb. Det gælder ikke mindst i forhold til de implikationer, et missilskjoldprojekt ville have i forhold til Rusland og Kina.

Kl. 18.20

Ser man på den seneste udvikling, også efter den amerikanske opsigelse af ABM-traktaten, må man imidlertid sige, at i forhold til Rusland synes forholdet at være endog særdeles gunstigt, også i forhold til, at man kan videreføre de intentioner, der i sin tid var bag ABM-traktaten fra 1972.

I forhold til Kina er retorikken stadig kraftig, om end det efter Kristeligt Folkepartis opfattelse ikke er sådan, at missilskjoldprojektet, som vi ser det i dag, for alvor vil betyde et nyt rustningskapløb, eller at Kina måtte iværksætte nye foranstaltninger som følge af et realiseret missilskjoldprojekt.

Det andet, som har været betænkeligt for Kristeligt Folkeparti, har været, at det i lang tid har kunnet se ud, som om Bushadministrationen var villig til ensidigt at bryde ABM-traktaten og gå enegang, sådan som vi også har set det på andre områder i forhold til den internationale strafferetsdomstol, i forhold til Kyotoaftalen osv.

Det blev ikke tilfældet. USA opsagde ABM-traktaten, hvilket traktaten hjemler mulighed for, og efterfølgende har man forsøgt at komme i dialog – og er også kommet det – med Rusland, og man har også i forhold til NATO-partnerne igangsat nye studier, som skal udbrede missilskjoldprojektet til ikke bare at være et indre amerikansk anliggende, men til også at omfatte allierede og venner, som det hedder sig.

Det tredje og fjerde punkt, som har kaldt på betænkeligheder hos Kristeligt Folkeparti, er de enorme økonomiske ressourcer, som amerikanerne vil anvende på missilskjoldprojektet, og om det overhovedet teknologisk er muligt at gennemføre projektet.

Uanset de to sidste elementer er der jo ingen tvivl om, at amerikanerne er fast besluttet på at gennemføre missilskjoldprojektet, og derfor må vi sige, at det nu koncentrerer sig om den del af den danske beslutningsproces, som vedrører spørgsmålet om, hvorvidt Danmark skal efterkomme den amerikanske anmodning om at opgradere Thuleradaren.